

МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ СИРОТИНІН

(до 80-річчя з дня народження)

Видатному вченому доктору біологічних і медичних наук, члену-кореспонденту АН УРСР, дійсному члену АМН СРСР, заслуженому діячу науки УРСР, завідувачу відділом гіпоксичних станів Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР професорові Миколі Миколайовичу Сиротиніну в листопаді 1976 року сповнюється 80 років.

Микола Миколайович народився в м. Саратові в сім'ї службовця. Науковою роботою почав цікавитися під час навчання на медичному факультеті Саратовського університету. Він пройшов шлях від лаборанта до академіка.

На Україні, в Інституті експериментальної і клінічної фізіології, створеному О. О. Богомольцем, М. М. Сиротинін почав працювати з 1934 року, займаючись питаннями патофізіології, гіпоксії та імунології. За роки своєї наукової діяльності Микола Миколайович очолював 35 експедицій в районі Кавказу, Тянь-Шаню, Паміру. Вивчаючи процес адаптації до кисневої недостатності в гірських умовах, він створив чітку схему процесу акліматизації. Відповідно до цього за ініціативою та участю М. М. Сиротиніна була створена система наукових баз на різних висотах Ельбрусу. Пізніше там побудовано стаціонарну медико-біологічну станцію, яка уже функціонує декілька років.

Розглядаючи роль кисню в процесі еволюції та вивчаючи зміни реакцій в плані порівняльної фізіології та філо- і онтогенезу, М. М. Сиротинін прийшов до висновку, що реактивність та резистентність організму залежить від ступеня розвитку ЦНС. Він довів також, що в процесі еволюції зростає чутливість організму до токсичних продуктів бактеріального походження. Простий паразитизм змінюється аутоалергічними захворюваннями, що вказує на появу імунологічних реакцій. Аутоалергічні реакції з'являються на останніх етапах еволюції і притаманні головним чином людині. Цими дослідженнями внесено цінний вклад у вітчизняну імунологію. Вивчення імунології та гіпоксії дало можливість Миколі Миколайовичу розробити метод лікування високотірим кліматом деяких алергічних захворювань.

Талант М. М. Сиротиніна як вченого і організатора наукових досліджень проявився також при вивченні питань імунологічної несумісності, трансплантології, реанімації. За його участю та безпосереднім керівництвом проведені дослідження в галузі космічної біології. Було доведено, що в умовах впливу радіальних прискорень в основі патологічних змін в організмі є гіпоксія. Значне місце в науковій діяльності Миколи Миколайовича займають дослідження по використанню кисню для терапевтичних і профілактичних цілей. Він розробив беззондовий ентэральний метод оксигенотерапії, який застосовується в клінічній практиці. Микола Миколайович очолює оригінальний напрямок досліджень про вплив на організм гіпероксидарії. Ці дослідження мають фундаментальний характер.

М. М. Сиротинін — засновник школи патофізіологів. Серед його учнів є академіки, близько 75 докторів і кандидатів наук. Він автор понад 300 наукових праць, в тому числі й монографій. Микола Миколайович ініціатор і організатор багатьох наукових з'їздів, сесій, конференцій з проблем кисневої недостатності, патології віку, алергії і шоку. Він відмінник охорони здоров'я, нагороджений кількома знаками і медалями, лауреат премії ім. О. О. Богомольця.

Широчін і цілеспрямованість наукових інтересів Миколи Миколайовича, принципність в науці, людяність у повсякденному житті, чуття потреби часу, невичерпна енергія, — ці риси характеризують його як видатного вченого.

Відаючи наукові досягнення М. М. Сиротиніна, наукова громадськість поважає його з славним ювілеєм і бажає доброго здоров'я та плідної роботи на благо радянської науки.

АЛ

д

- Адо В. А. Реакції імунітету і гігієни (рак).
Акімов Ю. А. Вплив нафтохінінів *Helix Pomatia*.
Аксельрод Л. Б., Суко. активність мозку при екстремальних умовах тривалого застосування екстракту плаценти.
Алексеева І. М., Ільчєв. ватки крові шурів після вивчення екзогенних жовч.
Алексеева І. М., Касаткі. гепатотоксичної сироватки.
Антоненко В. Т., Зюбін. ураженні екзогенними жовч.
Антоненко В. Т., Деякі показники на кроликів і шурів при імунідепресії АЛС.
Антоненко В. Т., Лісний. ності у дорослих морських антитиміцитарної сироватки.
Антоненко В. Т., Тимченко. ефективність бічного анти-сиротиніна в АЛС-резистентних трансплантатних мувах.
Ахмедов Т. І. Диференціальна сенсорних систем у спортсменів.
Байманова Х. М., Серебряк. сульфідрильних сполука.
Бакуменко Л. П. ЕЕГ дослідження ксизмальних станів при патології.
Баренбойм А. М., Баренбойм. рівень протромбіну в крові.
Барченко Л. І., Воробей А. органної та антимікробіальної.
Безвершенко І. А., Дюгов. гормонів тимуса на утворення імунітетних клітин.
Бержна Н. М., Бейко В. О. імунітетних клітин при інфекції.
Березовський В. Я. Про джерела енергії при гострій недостатності кровообігу.
Березовський В. Я., Носов. на кровопускання у високотірим шурів.
Берташ В. І., Касумова З. І. ний стан підшлункової залози при охолодженні.
Берташ В. І., Коростовцев. ниркових залоз шурів після охолодження.
Берташ В. І., Коростовцев.